

TÝDENÍK

www.republikani.com
www.repmladez.com

REPUBLIKA

ÚNOR 2004

ČÍSLO 8/ROČNÍK XV

6 Kč

PIETNÍ AKT

V sobotu 13. března 2004 se již tradičně uskuteční pietní akt k výročí okupace Československa nacistickým Německem u sochy sv. Václava na Václavském náměstí od 12 hodin.

Od 14 hodin se koná porada funkcionářů RMS na náměstí Míru, Praha 2, UKDŽ.

PIETNÍ AKT

"Zviditelňujeme se" aneb malé předjarní zamyšlení

Rok 2003, který nedávno skončil, přinesl světu další důkazy toho, že mír, klid a prosperita jsou pro naše pokolení patrně nedostižným přeludem. Americká agrese proti Iráku, provedená na základě vyhlášeného tvrzení Bushovy administrativy o tom, že Irák údajně vlastní zbraně hromadného ničení, jakož i pokračující americká agrese proti Afghánistánu, ukázaly jasně světu, kdo je ve světě pánem, a kdo tedy má právo určovat, co je pravda a co je lež, a kdo je v právu a kdo není.

USA, které po rozpadu sovětského impéria samotného Sovětského svazu, představují v současném světě jedinou "supervelmoc" nemající rovnocenného protivníka, vyhlásily křížové tažení ve jménu "demokracie", "humanity" a "lidských práv". Ve skutečnosti však v zájmu a na popud jistého "vyvoleného národa", proti všem a proti každému, který by tento stav chtěl zpochybnit, nebo nedej Bože, změnit. Zatím jsou na řadě muslimové v Iráku, Afghánistánu, Palestině ... Kdo bude další?

Každému, kdo je svědkem těchto událostí, nemůže ujít fakt, že při všech aktech americké agrese, vyvíjí současná americká vládní garnitura maximální tlak na vlády všech států v rámci "euroatlantické" mocenské sféry s cílem dosáhnout v co nejvyšší možné míře spoluangažovanost těchto států a to jak ekonomickou, tak i přímo vojenskou. Pomocí slibů a přemlouvání, ale i hrubého nátlaku a výhrůžek, se snaží americká vládnoucí administrativa získat co nejvíce spolupovníků, kteří by v maximální možné míře převzali břemeno finančních nákladů, ale i materiálních a lidských ztrát a zároveň i riziko případných protiúderů muslimských gueril proti území USA a těch států, které se na amerických agresivních akcích podílejí. Vzhledem k faktu, že celé toto "křížácké tažení" je vedeno pouze v zájmu "národa vyvoleného", jehož jsou USA nejmocnějším vazalem a drábem, lze na postojích jednotlivých vlád v "euroatlantické" sféře vystopovat, do jaké míry ta či ona vládní reprezentace

upřednostňuje zájmy vlastního národa a státu před světovládnými zájmy "vyvoleného národa" nebo naopak, zda se pokorně sklání před těmito zájmy, tlumočenými vládou USA.

Postoje některých vlád (Německo, Francie, Belgie a další) jsou známy. Jakkoliv vliv "vyvoleného národa" sahá i do těchto vládnoucích kruhů, přece však síla veřejného mínění v uvedených zemích a nutné ohledy na postoje občanské veřejnosti, nutí vládní reprezentace těchto států, ke zdrženlivosti v projevech lokajství a poklonkovaní, vůči požadavkům USA. To vyvolává v USA značnou nelibost projevující se zastřenými i víceméně otevřenými výhrůžkami a projevy nevole.

Vlády jiných států (Španělsko, Itálie, Polsko a další) se naopak mohou "přetrhout" ve snaze zalíbit se ve Washingtonu a v Tel Avivu. Zcela specifický je postoj Velké Británie. Tento stát střední velikosti, kterému z jeho bývalé imperiální slávy zbyl pouze název "Velká" ve jménu státu, není vlastně od ukončení druhé světové války ničím, než poslušným nohsledem své bývalé vzbouřené kolonie USA. Nelze tedy ani předpokládat, že by v mezinárodní politice sledoval jinou linii, než je ta, kterou razí Washington. Opravdu, smutný to konec světové veleříše, nad kterou ještě před 60-70 lety "slunce nikdy nezapadlo". To vše jsou tvrdá fakta.

Pro nás, Čechy, Moravany a Slezany má však největší význam postoj, který ve světovém dění zaujímá garnitura vládnoucí na pražském Hradě. Ať posuzujeme činnost všech vlád, včetně té současné, od "vítězného listopadu" sebemírněji, nemůžeme se zbavit dojmu, že se pouze čas od času mění na Hradě figury, avšak starý neřád, charakterizovaný výstižným slovem nespisovně češtiny jako "řít'olezectví" možno použít i tvrdšího a výstižnějšího výrazu zůstává vedoucím a neměnným, směrem k zahraniční (ale i vnitřní) politice. Vždy existuje nějaký velký bratr, kterému se ze všech sil snaží naše střídající se politické

reprezentace zalíbit a před kterým se snaží co nejvíce se "zviditelnit" samozřejmě v tom nejoddanějším a nejloajálnějším smyslu.

Sledujeme-li tuto snahu české reprezentace již od dob c. a k. mocnářství, vidíme jasně rozdíl mezi postojem např. uherské resp. Maďarské politické reprezentace, která cílevědomě a bez ohledu na kohokoliv a cokoliv jiného, důrazně a tvrdě prosazovala svoje národní zájmy, přičemž střídala metody od loyálních postojů, až po tvrdý odboj typu Kossutha a generála Klapky, na jedné straně a postojem české reprezentace, která uctivě a pokorně přednášela se zdvořilým odkašláním své skromné požadavky, týkající se pouze cílů omezených. Maďari se tehdy zviditelňovali řinčením zbraní, Češi svojí pokorou, mírností a loyaltitou. Výsledek odpovídal vynaloženému úsilí. Zatímco Maďari dosáhli v roce 1867 vyrovnání s Vídní a tím nadvládu nad nemaďarskými národy východní poloviny mocnářství, Češi dosáhli v podstatě pouze "nakopnutí do zadku". Teprve aktivní odboj se zbraní v ruce v letech 1914-1918 přinesl Čechům skutečné "zviditelnění" a přispěl k vytvoření první ČSR.

A tu se již, při zakládání nového státu, projevila stará česká bolest nesvornost; v podstatě zde šlo o rozpor mezi dvěma směry české politiky, reprezentované dvěma skupinami českých politiků.: skupina Masaryk, Beneš a k ní se přimykající politikové na straně jedné, a skupina dr. Kramář, Stříbrný a gen. Gajda a k ní se přimykající politikové, na straně druhé. V podstatě šlo o to, jaký bude vnitropolitický a zahraničněpolitický kurz nového státu. Jak známo, zvítězila skupina první. V čele státu stanul ve funkci prezidenta filosof, humanista a také zednář (o tom se ovšem nemluví), ve funkci ministra zahraničí levicově smýšlející politik a také zednář (o čemž se rovněž nemluví). Ta druhá skupina politické reprezentace byla v oficiální nemilosti, protože hlásala cíle, "vyvolenému národu" nemilé a nepřijatelné.

Proto byl její vliv všemi možnými prostředky marginalisován.

Pod vedením té první skupiny se ČSR všemožně "zviditelňovala" na mezinárodním poli svým křiklavým humanismem a filosemitismem, čímž se dostávala do rozporu se všemi svými sousedy; zato si však vysloužila potlesk všech levičáků a zednářů v Anglii, Francii a USA. Vnitropoliticky to však již tak skvělé nebylo. Neschopnost dospět k uspokojivému vyrovnání se všemi mimočeskými národnostmi v hranicích státu a k vytvoření prosperujícího státu po vzoru Švýcarska, kde se všechny národnostní skupiny cítí "doma", byla na přelomu 20. a 30. let umocněna hospodářskou krizí, jež zachvátila celý stát a nejvíce pak v oblasti Sudet a Slovenska. Je zajímavé, že např. Švýcarsku se tento ekonomický propad vyhnul a pokud i tam dosáhly jeho vlny, dopad byl, ve srovnání s ČSR, zcela minimální. To vše vedlo k vnitřní nestabilitě státu a přispělo pak svým dílem k známým událostem v roce 1938.

Často bývá předválečná ČSR připomínána jako "ostrov demokracie a humanismu" v moři totalitních sousedů, kteří republiku obklopovali Německo, Polsko, Maďarsko. A skutečně ČSR přijímala kdejakého skobonosého uprchlíka, přecházejícího po roce 1933 z Německa a po roce 1938 i z Rakouska. Jistě, že se tím "zviditelňovala" v očích tzv. "demokratické veřejnosti" v západních státech, avšak toto zviditelňování jí nebylo nic platné, když na podzim 1938 udeřila i její hodina. Přes veškerá "zviditelňování" najednou vládnoucí kruhy Francie dávaly od ČSR ruce pryč a ministerský předseda Velké Británie pojednou nevěděl, kde tato země leží na mapě. A USA? Ty přece pěstovaly svůj izolacionismus a nestálo jim zato, vzrušovat se kvůli kauze, která se jich vůbec netýkala humanita a demokracie sem, humanita a demokracie tam.

Dokončení na straně 2

Mlčení telátek

Plakat před kamerou a ptát se ministra Škromacha, jak mají žít za 4000Kč měsíčně jim nepomůže

V červnu tohoto roku uplynou již tři roky od doby, kdy zástupce Koordinačního centra družstevních záložek podal trestní oznámení na nuceného správce záložny v Moravských Budějovicích pro vytunelování 400 milionů korun. Protože policisté případ odložili a po třech letech

bude, pravděpodobně, tento trestný čin promlčen, bude si tento, vysoce postavený státní úředník, užívat vytunelované stovky milionů beztrestně. Otázkou je, koho autor považuje za mlčící telátka. Policisté, kteří, zřejmě na příkaz shora, případ odložili, to nebudou, kdyby kauzu dotáhli do konce, již dávno by u policie nebyli. Mohli by to být okradení kampeličkáři,

kteří se spokojili s 90% vyplacených náhrad, ale ti to také nejsou. Když se domáklí, jak je to vlastně s likvidací záložek, podali, výše zmíněné, trestní oznámení a tisíc žalob na stát, který takové zloděje, z moci úřední, do kampeliček nastrkal. Zbývají voliči, kterým je jedno, co se platí z jejich daní a jaké jsou to částky. Když se nepoučili z totální devastace republiky, z likvidace zemědělství, průmyslu, armády, zadluženého zdravotnictví, ze sanace rozkradených bank, tak je nějakých 400 milionů ukradených z kampeličky a nahrazených částkou 360. milionů ze státního rozpočtu nevyruší z meditace a dál budou volit ty samé slibotechny a tuneláře. Plakat před kamerou a ptát se ministra Škromacha, jak mají žít za 4000Kč měsíčně jim nepomůže. Jedinou legitimní a účinnou obranou je jít k volbám a bránit se pomocí jiným hlasem, než nářkem do mikrofonu. **MIS**

Tržní ekonomika a nájemné

V normálně fungující tržní ekonomice vyhledávají tržní mechanismy rovnováhu nabídky a poptávky. Na příkladu bytů je vidět pokřivení toho, co je v ČR označováno za trh.

Dnes už to zní neuvěřitelně, ale kdysi, ještě i v meziválečném období, byla bytová úroveň ve Vídni velice nízká, na hlavní město kdysi mohutné habsburské říše až neuvěřitelná. Část činžovních domů měla pro celé patro jen společný vodovod na chodbě, taktéž společné záchody. Koupelny prostě nebyly, a tak se chodilo obyvatelé koupat do veřejných lázní. Kvůli nedostatku volných bytů a vysokým činžím se pronajímaly jednotlivcům postele pro denní nebo noční použití. Zatímco jedni nájemníci vstávali ráno do denní šichty, vraceli se jimi z noční a vlezli do ještě teplých lůžek. Výhodou bylo, že platili "postelné" na polovinu.

To je dnes historie. Vídeň současnosti patří nejen k městům s naprostým dostatkem volných bytů, ale také bytů s nejmodernějším vybavením a s nejnepříhodnější veřejnou finanční podporou pro potřebné.

Z celkového počtu kolem 900 tisíc bytových jednotek připadá 220 tisíc na obecní a přes 140 tisíc na družstevní byty, zatímco zbytek tvoří soukromé činžovní byty.

V samém sousedství vídeňské radnice ve středu města, v ulici Dobelhoff, je bytový úřad, v jehož vstupní místnosti stojí počítač. Na jeho obrazovce si mohou občané hledající byt sami podle žádaného okresu, počtu pokojů vyhledat vhodný byt se všemi potřebnými údaji o velikosti, poloze, nájemném, spojení veřejnými prostředky i vybavení. Teprve pak se vrátí k osobnímu pohovoru s úředníky za řadou přepážek, kteří jim poradí, zejména pokud jde o nejnepříhodnější možnost jednorázové finanční podpory či příspěvku na činži.

Navíc slouží občanům ve všední dny i o nedělích a svátcích telefonní informační bytová služba. "Je to pro nás mladé báječná pomoc", říká mladá uchazečka.

Není snad druhé město na světě, kde by příslušné oddělení magistrátu pomáhalo občanům při nabývání nových bytových prostorů tak rychle a účinně jako Vídeň.

Jak poznamenal vedoucí příslušného odboru vídeňského magistrátu W.Fayman, bylo v uplynulém roce přiděleno občanům celkem 11 151 bytů, z toho 1569 v právě dokončených novostavbách. Za uplynulých pět let dosáhl jejich počet čísla 46 411. **Dokončení na straně 2**

"Zviditelňujeme se" aneb malé předjarní zamyšlení

Dokončení ze strany 1

Ostatně i Jalta a Postupim jasně ukázaly, že tzv. "západní demokracie" v tomto případě zejména USA mají své vlastní velmocenské zájmy a celý ten krám s "humanitou, demokracií a lidskými právy" slouží pouze jako fíkový list, cudně zakrývající pravou imperialistickou dravost. Často slycháme názor, že západní spojenci předhodili na Jaltě a v Postupimi ČSR Stalinovi, protože dr. Beneš uzavřel v roce 1943 spojeneckou smlouvu ČSR-SSSR, kterou západní spojenci neschválili. Ale to je názor zcela mylný, který má jenom zakrýt vinu vládnoucích představitelů USA a Velké Británie na handlování se Stalinem, který Sovětům umožnil ovládnout polovinu Evropy. Skutečnost je taková, že západní mocnosti přiznaly SSSR právo na jeho sféru vlivu v Evropě v tom rozsahu, v jakém se jí Sovětům skutečně dostalo a to bez ohledu na to, co dr. Beneš podepsal nebo nepodepsal a co učinil nebo neučinil. Jak známo, Polsko se podílelo na II. světové válce v protiněmeckém táboře mnohem více, než ČSR v čele s Benešem, a to nejen v roce 1939, ale i po celou válku. Tak např. polskou zahraniční armádou na Západě (ve Francii, v Anglii a na Středním východě) prošlo za léta 1939 až 1945 na 300.000

polských mužů a žen. A to nečítám Armiju Krajowu (polští partyzáni doma, orientovaní na Londýn), ani další partyzánské jednotky doma (NSZ Narodowe sily zbrojne, BCHL Bataljony Chlopske), které rovněž patřily k nekomunistickému odboji. Připomínám, že protikomunistické partyzánské jednotky působily na území poválečného Polska skoro do první poloviny 50. let. Nelze tedy svalovat vinu za únor a poúnor jen na dr. Beneše. Chci jen dokázat, že žádné "zviditelňování se" nám nebylo v minulosti, a nebude ani v budoucnosti nic platné, pokud budou velmocenské zájmy kázat naši republiku opět obětovat.

Celá ta česká angažovanost na agresivních akcích USA, jakož i různá cirkusová představení, s podporou různých dalajámů a kubánských či jiných disidentů, spojená s vměšováním se do vnitřních věcí cizích států, které nás pouze stojí peníze, ale nepřináší nám žádný zisk, nás sice v očích tzv. "demokratické veřejnosti" v západních plutokraciích "zviditelňují", ale nejen že neslouží zájmům našeho národa a naší republiky, ony nás přímo poškozují a to v těch státech, se kterými jsme nikdy v minulosti neměli žádné spory, už proto, že s nimi nesousedíme a naše zájmy se až

dosud nikterak nekřížily. Jestliže se naše republika v blízké či vzdálenější budoucnosti stane cílem úderů různých zahraniční gueril, bude to pouze výsledek osudného "zviditelňování se" v kauzách, do kterých nám nic není, a ve kterých hrajeme pouze trapnou roli lokaje a poskoka USA a "vyvolených světovládců". A to bez jakékoliv protihodnoty z jejich strany, nepovažujeme ovšem za protihodnotu různé ceny a vyznamenání, udělována Havlovi a dalším výtečníkům.

Stejně je to i s otázkou přijímání různých uprchlíků z Asie, Afriky a Balkánu. Tato pakáž nepřichází proto, aby poctivě pracovala a odváděla daně do státní pokladny, ale aby parazitovala na našem sociálním systému, šířila choroby, páchala trestnou činností a plodila bastardy mezi člověkem a opicí. Zcela jistě se nesplní očekávání naší vládní garnitury, ventilované v hromadných sdělovacích prostředcích, čas od času rádo by odbornými disputacemi o tom, že naše populace stárne, že přibývá důchodců a ubývá dětí a tím i produktivních pracovníků v blízké budoucnosti. Jako lék na tento stav nám doporučují přijímání různých imigrantů, počínaje cikány ze Slovenska, až po lidojedy z nejbližších ostrovů. Je pravda, že je tím naše republika opět "zvi-

ditelňována", avšak tím nehorším možným způsobem, který z nás učiní smetiště celé Evropy. Jedinou cestou, která nás může vyvést z tohoto "závozu" je zdravá sociální politika, podporující naše bílé české rodiny tak, aby pro ně nebylo pře-pychem mít 23 dětí a tím by se vyrovnalo populační manko, vzniklé již někdy v 60. letech. Jen tak se lze vyvarovat promíchání ras a národností, ve kterých by český národ, dříve či později, zmizel. Je pouze otázkou, jeli toto zájmem současné garnitury vládnoucí na Hradě. Nejspíš asi nikoliv.

A ještě jednu věc dlužno zmínit v souvislosti s otázkou "zviditelňování". Jedná se o různé tzv. "humanitární akce" ve III. světě. Jsem toho názoru, že my Češi, Moravané a Slezané těmto národům nic nedlužíme, a proto nemáme ani žádný morální ani smluvní závazek plýtvat penězi na odstraňování, ať už následků živelných pohrom, nebo různých pranic mezi kmeny. To je plně záležitost bývalých koloniálních mocností, mezi které my nepatříme.

Karel Kreuzinger

Prezident Hácha ještě jednou

V roce 1995 byla v tisku zveřejněna zpráva, že 25.6.1995 byla v Trhových Svinech odhalena pamětní deska prezidentu Emilu Háchovi. Reagoval jsem tehdy polemickým článkem, který otiskl pouze Špígl.

Jiná zpráva o Háchovi pochází z roku 2000. Právo otisklo zprávu, že blíže nespecifikované osoby uctily 130. výročí narození E. Háchy položením věnce na jeho hrob. Biskup Václav Malý celebroidal háchovskou mši ve Svatovítské katedrále. Týž den pak na ČT 1 bývalý disident a publicista E. Mandler a historik J.Tomeš přímo na kameru hovořili v tom smyslu, že je těžké považovat Hácha za kolaboranta, když pokládal věnce na Masarykův hrob v Lánech.

V tisku se objevilo více článků, které objasňovaly, proč byl E.Hácha odsouzen za kolaboraci. KČP reagoval takto: "Ostuda, kterou proslavy neodstraní. Je ostudné pro český národ, že po padesáti letech vítězství nad fašismem se našli lidé, kteří instalovali a odhalili pamětní desku kolaborantovi Háchovi, bez ohledu na skutečnost, že se jednalo o kolaboranta s nacistickým Německem a nejkrutějším vrahem čl. občanů Heydrichem. Považujeme to nejen za ostudné, ale i za negaci čs. odboje proti fašismu a hrubé zneuctění památky 360.000 obětí nacismu."

Ještě jako předseda Nejvyššího správního soudu rušil právní normy čs. orgánů proti sudetským Němcům. V zářiové krizi 1938 vyzval prezidenta Beneše, aby jel do Berlína a jednal přímo s Adolfem Hitlerem. Jak by to asi pro Beneše dopadlo, když Hitler označil Beneše za úhlavního nepřítele.

Po nástupu říšského protektora Heydricha v Praze se Hácha přihlásil jménem svým i jménem vlády k loajální spolupráci s Heydrichem. Protektorátní tisk 29. září 1941: "Včera byli na základě německých soudů popraveni generálové Josef Bílý, Hugo Vojta a následoval dlouhý seznam českých vlastenců, kteří obětovali své životy za odpor k Říši. Ministerský předseda generál Eliáš byl zatčen. Další den byly oznámeny popravy

dalších českých vlastenců: generála Horáčka, poslance O.Synka, redaktora Hakena, Volmuta, Tausiga a mnoha dalších. Po atentátu na Heydricha rozpoutalo Gestapo další vlnu teroru a represí. Lidice byly srovnány se zemí, obyvatelé zlikvidováni. Hácha a jeho vláda děkoval Hitlerovi za ochranu a vyzval národ k vydání parašutistů a pro zrádce vypsal odměnu 10. milionů korun. Ne-protestoval, ani nepodal demisi po zničení Lidic. Naopak pronesl projev k národu: "Za vražedným útokem na zastupujícího říšského protektora Reinharda Heydricha se zřetelně rýsuje pan Beneš, který svým zločinem uvedl do neštěstí mnoho našich rodin. Buďte ubezpečeni, že kdyby vyhrál pan Beneš štěstí naší vlasti a našich rodin by bylo zničeno. Beneš je nepřítel našeho národa číslo jedna!, který nezná slitování!"

Po bitvě u Stalingradu 26. února 1943 v prohlášení prezidenta a protektorátní vlády: "Bože, požehnej německým zbraním a dej nám sílu, abychom čestně dostáli svým povinnostem k Velkoněmecké říši."

Jen těžko se tato slova srovnávají s některými komentáři o Háchovi, jaký to byl čestný a svědomitý člověk, který dělal vše pro záchranu národa.

Pokud by někomu již nestačilo těchto několik argumentů, nechť si připomene, co o Háchovi prohlásil Adolf Hitler: "Hácha musíme prezentovat jako jednoho z největších mužů světa, protože zanechá Čechům závět, která bude znamenat jejich konec. Jeho jméno musí být vyslovováno jedním dechem se jménem krále Václava, aby se na něho mohl v budoucnu odvolávat každý zbabělec. Budeme vždy vycházet se zbabělci, než se statečnými lidmi (neplatí to i dnes?) Čechy nejlépe vyřídíme tak, že na ně budeme prostřednictvím takových osob jako je Hácha, působit nepřetržitě a v dlouhém časovém období."

Zdroj: Monology ve vůdcově hlavním stanu 1941-44, vydal Albert Knaut, Verlag Hamburg, 1980.

Hácha si účtu ani vděčnost nezaslouží, vždy ochotně plnil nacistické příkazy a vyzýval národ,

aby se do ničeho nepletl, ohýbal záda, pracoval pro Říši, odhaloval nepřátele nacismu a fašismu. Stejně jako po Bílé Hoře nedělat nic, než čekat jak to dopadne. Politika malosti a přikrčenosti vyla vydávána za národní ideu, ve skutečnosti však šlo o cestu zrady a kolaborace.

Pro úplné pochopení osobnosti Emila Háchy je dobré si připomenout, co o něm napsal prezident Beneš ve své knize "Šest let v exilu", str. 165 ... když jsem četl projev dr. Háchy po atentátu na Heydricha, proti mně, proti nám všem, zde za hranicemi, a když jsem sledoval jeho bědnou cestu na Heydrichův pohřeb do Berlína, znovu jsem si uvědomil, že ten skvělý obraz našeho národního odporu byl potřísněn temnými skvrnami ze strany některých našich kompromisníků, slabochů nebo přímo viníků, všichni se budou z toho národu zodpovídat ... Nikdo nesmí zapomenat, že všechny slabosti, všechny ohledy, kompromisy a taktiky mají své meze i v tak tragických situacích. Ve chvíli, kdy některou z nich překročíte, potřísníte nejen sebe, ale celý národ. Jste pak za to těžce odpovědní a budete přísně souzeni. Proto jsem si přál, aby dr. Hácha i jeho vláda včas odešla. Po prvním výstřelu v Praze z rozkazu Heydricha nebylo už v rukou českých, prezidenta ani vlády, žádné moci ani práva žádného. Všichni se stali dobrovolně rukojmími, za nimiž se Hitler, Himmler i Heidrich schovávali, loupili a vraždili naše nejlepší vlastence. Stali se toho všeho účastnými, současně spoluodpovědnými. Sloužili tak výslovně válečným zájmům nacistického Německa. Měli tudíž odejít."

16. března 1939 Hácha ve svém projevu k národu naznačil, že uvažuje o vytvoření jednotného politického orgánu. Stalo se jím Národní souručenství. Všechny ostatní politické strany byly

vyzvány k dobrovolné likvidaci. Legitimace měla motto: "Všechny vás volám k vytrvalosti, ještě projdeme mnohými zkouškami, vědomí, že všichni věříme ve šťastnou budoucnost své vlasti nám dává sílu k další práci."

Po Mnichovu a zejména po 15. březnu 1939 se část našich politiků domnívala, že je možné s našim úhlavním nepřítelem spolupracovat, budou-li se k němu chovat loajálně, přátelsky a nezavdávát mu příčiny k nespokojenosti. Požadovali udržovat pořádek, klid, do něčeho se neplést. Prezident i celá vláda se ve svých projevech k občanům projevovala pro soužití s Německem, plně se angažovala pro pořádek v Nové Evropě. Dokladem jsou i četné komentáře z protektorátního tisku:

"Náš národ žil po staletích v nejtěsnějších kulturních a hospodářských vztazích s národem německým tak, jak cestu k tomu začal první a náš největší světec svatý Václav. Budeme proto usilovat o to, aby náš národ šel zase touto starou a osvědčenou cestou, aby dovedl najít tu správnou cestu k německému národu a získal v německém politickém světě opět vynikající postavení.

Český národ je přesvědčen, že odchodem, zmizením škůdců našeho národa a ztrátou jejich politické moci nebude cesta k přátelskému soužití s německým národem na poli hospodářském, kulturním i sociálním již ničím bržděna."

V tisku se též objevil názor, svědectví Josefa Klimenta: "Hácha chápal své prezidentství jako úřednické vyznamenání při odchodu do výslužby. Byl přesvědčen, že byl vybrán pro své vrcholné administrativní schopnosti."

Z různých materiálů vše sepsal: Jiří Král z Brna

Kandidáti do Evropského parlamentu

Jak to tak vypadá, našimi kandidáty do Evropského parlamentu bude pěkná směsice kandidátů; od rádo by politiků přes pornohvězdu až po zloděje a podvodníky. Už jenom výběr našeho prvního evropského komisaře, neboli tzv. evropského ministra za ČR, se zdá být podivný. Prezident Klaus sice řekl, že by to měl být člověk pokud možno neustraní, bez komunistické minulosti a s ministerskou zkušeností. Ve vládní "trojsměsici" padala různá jména, ale jak premiér Špidla přišel na poněkud nevyrazného exministra životního prostředí, to asi nikdo nepochopí. Zřejmě se chtěl zbavit potenciálního rebelu v řadách ČSSD, nebo si chce udobřit stále silně prozemanovský orientované křídlo v sociální demokracii, i za cenu pozlobení Kalouskoviců a Marešoviců.

A koho tedy na jaře zvolíme do Evropského parlamentu? Nabídka kandidátů je pestrá.

Z parlamentních stran stojí za zmínku chytrý Grebeničkův tah se zbavením se možného protivníka na předsednické křeslo KSC (jedná se o nový název Komunistická strana Česka) Ransdorfa, který povede

komunistický prapor do evropských poslaneckých lavic.

Také stojí za povšimnutí aférka kolem naštaného exprezidenta zeměkoule Kavana, kterého ČSSD zařadila až na 8. místo kandidátky. Kavan se samozřejmě urazil, že si to nezaslouží a tak než aby byl poražen, tak raději nebojoval vůbec. KSC (M) mu sice nabídla výhodnější místo na jejich kandidátce, ale kvůli mediální bouři, kterou je kolem jeho kandidatury na komunistické kandidátce rozpoutali dnešní tzv. demokratičtí novináři, boj o Evropský parlament vzdal. (Alespoň jim tam nerozbiže svým autem vozový park, až si zase před řízením natře svůj krk Francovkou proti nachlazení.)

Isenátor Železný zatoužil po platu v eurech a třeba i po založení nového parlamentního vysílání z Bruselu. Třeba bude sedět vedle pomostar Dolly Buster, kterou může angažovat v Europeičku a o finanční zajištění se mu postará Kožený, který již pomalu a jistě plánuje privatizaci celé Evropské unie.

No, máme se na co těšit.

Martin Mynařík

Tržní ekonomika a nájemné

Dokončení ze strany 1

Co je ovšem stejně důležité, je počet, výše a způsob vyplácení finančních podpor ze strany obce. Nárok na takové podpory při získání bytových prostor mají všichni plnoletí rakouští občané, od vstupu Rakouska do EU také všichni občané EU a navíc i legálně přihlášení uprchlíci, žijící v rakouské metropoli.

Aby měl nájemník nárok na příspěvek státu nesmí měsíční výdělek jedné osoby překročit částku 24 736 šilinků (přes 70 tisíc Kč), dvou osob 37 tisíc, tří osob 42 050, čtyř osob 46 993 a každé další osoby plus 2 721 šilinků, přičemž se sčítají výdělky všech ve společné domácnosti žijících členů rodiny. Za přiměřenou rozlohu bytu se považuje pro jednu osobu 50 metrů čtverečních, pro dvě osoby 70, pro tři 85, pro čtyři 100 a pro pět osob 125 metrů. Větší plochu si musí nájemník zaplatit bez obecního příspěvku.

Mladá manželství s oběma členy ve věku pod čtyřicet let, důchodci s malou penzí a zaměstnanci s nízkým platem, rodiny s jediným výdělečně činným členem nebo s přítomností tělesně postiženého člena mají finanční hranice podpor vyšší. Neexistují totiž jednotná pravidla a tato hranice

se řeší případ od případu podle velikosti bytu, vyšší činže, počtu rodinných příslušníků, objemu platů a jiných měřítek.

Podle pravidla si nájemník musí stěhování do nového bytu hradit nejméně 12,5 procenta z vlastních prostředků. Čtyřicet až padesát procent obnáší podpora obce Vídeň a přibližně stejné výše dosahuje hypoteční půjčka s pouhým jednorocním úrokem.

Při stavbě nových sídlišť se bere ohled hlavně na mladá, nově uzavřená manželství. Proto se tam počítá se stavbou mateřských škol a s různými druhy jiných škol, s hrací plochou pro děti v blízkosti domů i v krytých místnostech, s odkládacími komorami pro kočárky a jízdní kola a pro pohodlí dospělých pokud možno i s lékařskou ordinací a lékárnou, poštovním úřadem a nákupním střediskem.

Zajímavou novinkou jsou byty pro dvě generace, tři či čtyři plus jeden pokoj se zvláštními vchody a hygienickými místnostmi, ale se spojovacími dveřmi.

Podle předpokladů se letos ve Vídni nastěhuje do nových bytů osmdesát tisíc lidí, přičemž díky dostatku bytů klesly činže o 4,5 a 20%.

A.V.

Rozdílnost prostředí není příčinou rozdílnosti IQ (spíše naopak) - část 2 - III.díl Zpoždění kognitivního vývoje a volba stejných distraktorů

Černé děti vykazují přesně totéž pořadí výkonů, ale s časovým zpožděním. Osmileté černé děti dělají stejné chyby jako šestileté bílé. Černošské děti školního věku jsou v mentálním vývoji o dva roky pozadu za bílými a o tři roky za asijskými dětmi. Je velice pravděpodobné, že neexistuje žádný externí mechanismus, který by dokázal vysvětlit, proč mají asijské děti přístup k informacím o jeden rok dříve než bílé děti a o tři roky dříve než černé děti (Jensen, 1980, s.554,584).*

* Pro někoho může být překvapující zjištění, že rychlost tělesného vývoje negativně koreluje s inteligencí. Černé děti, i když je u negroidů v průměru kratší doba těhotenství, se rodí fyzicky vyspělejší. Eysenck (1971, s.84-86) uvádí, že většina jeden den starých černošských dětí z Afriky dokáže udržet vzpřímenou pozici hlavy vsedě, bílým dětem to trvá 68 týdnů. Tento náskok v motorice trvá asi tři roky, pak je bílí předhoni. Základní biologické pravidlo "čím je delší dětství, tím jsou vyšší kognitivní schopnosti" platí i uvnitř druhu předčasná senzomotorická vyspělost, která se měří v dětských testech motorického vývoje, slabě negativně koreluje s pozdějším IQ.

Rasa examinátora

Rasa examinátora nehraje roli ani při individuálním, ani při skupinovém testování (Graziano, Varca a Levy, 1982).

Velikost mozku a IQ

Pokud environmentální vysvětlení selhávají,

zbývá vysvětlení biologické, a tím je rozdíl mezi průměrnou velikostí mozku mezi rasami a vztahem velikosti mozku a inteligence. Rushton (1997a, s.41) uvádí, že korelace mezi IQ a velikostí mozku (měřené pomocí magnetické rezonance) je $r = 0,40$. Korelace mezi syčností testu faktorem g a velikostí hlavy je zhruba $r = 0,64$. Vztah neplatí absolutně, ale statisticky. Ničí inteligenci nemůžeme stanovit na základě změřeni mozku, ale skupina osob (stejného pohlaví) s větším mozkem bude mít větší IQ než skupina osob s menším mozkem.

Pokud by velikost mozku nezvyšovala zdatnost jedince, nebyl by důvod, aby byl mozek tak velký. Více neuronů v cerebrálním kortexu zrychluje zpracování informací, a tím dává svému nositeli výhodu. Zvýšená potřeba učení vyvinula selekční tlak na vyšší encefalizaci, delší dobu těhotenství a pokračující růst i po porodu. Rozdíly ve velikosti mozku existují jak v absolutních hodnotách, tak i když jsou rozdíly ve velikosti těla kontrolovány. Rozdíly ve velikosti mozku nejsou dány rozdílností velikosti těl. Výsledky ukazují tentýž vzorec, i když jsou kontrolovány pro velikosti těla.* Vztah velikosti mozku a inteligence se dlouho popíral a dodnes v mnoha učebnicích popírá. Důvody jsou ideologické.**

* Jensen (1998, s.149) uvádí, že paradox, že ženy mají menší mozek než muži, ale dosahují stejných výsledků v IQ testech, je stále teoreticky nevyřešen. Korelace mezi velikostí mozku a IQ

platí uvnitř skupin (tj. žena s větším mozkem má vyšší IQ), ale ne mezi skupinami. Mozek žen je v průměru menší asi o 100 cm³ (cca 8%). (I pokud je korigováno pro velikost těla, rozdíl se zmenší, ale nezmizí.) Pokus o vysvětlení tím, že psychologické testy byly konstruovány tak (eliminací některých položek), aby v nich muži i ženy skórovali v průměru stejně, neobstojí. Např. Ravenův test, který měří čisté g , nevykazuje rozdíly mezi pohlavími. Pro vysvětlení tohoto paradoxu se nabízejí tři hypotézy:

1) Sexuální dimorfismus v neurální soustavě nebo v rychlosti nervových spojů by mohl umožňovat efektivnější procesování informací. Architektura mozku muže a ženy se liší, a tudíž jednoduché vztahy mezi jeho velikostí a IQ jsou v této oblasti nepodložené.

2) Existuje schopnost, která je nezávislá na g a v níž jsou jasné rozdíly mezi pohlavími (především se jedná o prostorovou představivost, ve které pouze 25% žen překročí mužský medián).

3) Nervové buňky jsou v ženském mozku uspořádány s větší hustotou. V kortikálních oblastech, které jsou nejvíce odpovědné za kognitivní schopnosti, mají ženy zhruba o 11% neuronových buněk více. Větší hustota gyryfikace téměř vyrovnává rozdíl.

Jiní autoři, jako např. Lynn (1994), se na druhou stranu domnívají, že muži ve skutečnosti jsou v průměru o 4 body IQ inteligentnější než ženy. Detailnější rozbor této problematiky překračuje

rámeček této kapitoly.

**Např. krysy, které byly selektivně kříženy tak, aby byly buď úspěšné, nebo neúspěšné v bludišti, se lišily nejenom velikostí mozku, ale i velikostí těla (Jensen, 1998, s.148)

IQ a společenský status

Nejviditelnější rozdíly ve vzdělání, ekonomice a sociálních důsledcích mají dvě příčiny:

1. statistický charakter normálního rozložení
2. minimální práh úrovně schopnosti potřebný pro vykonávání toho kterého povolání.

Rozdíly v IQ existují, i když je socioekonomický status kontrolován. Pro zastávce afirmativních akcí se nabízí otázka: Pokud mají Afroameričané nižší platy než bílí Američané v důsledku toho, že je bílí diskriminují, v důsledku čeho mají Američané anglosaského původu nižší platy než Asiaté nebo Židé? Odpověď, i když pro mnohé neuspokojivá, je taková, že mezi etniky existují rozdíly v inteligenci (a v jiných znacích), které mají vliv na sociální mobilitu a socioekonomický status.

Rasová příslušnost koreluje s rozdíly v průměrných příjmech amerických rodin (Census Bureau, 1990):

Rasa / etnikum	Roční příjem
Asiaté	40 000
Bílí	36 915
Hispanci	39 431
Původní obyvatelstvo	23 125
Černoši	21 431

Čiň čertu dobře, peklem se ti odmění !

Na úvod musím připomenout prezidentu Klausovi leden 1997, kdy s velkou vehemencí podepsal česko-německou deklaraci. Nemohu pochopit, že člověk s tak vysokou inteligencí nepochopil, že tento podpis na deklaraci vytvoří nový důvod pro majetkové požadavky sudetských Němců, kteří budou chtít Lebensraum směrem na východ.. Zapomněli jsme jak vítal otevření kanceláře Sudetenlandsmanschaftu v Praze. Musíme se ovšem na to podívat očima vlastence, který chce vědět a slyšet pravdu.

Hlásná trouba germánů Mladá Fronta Dnes (je v německém vlastnictví) dnes tiskne "argumenty" činitelů sudetenlandsmaschaftu, jenž právě "kauzy" s konfiskovanou vilou skládá mozaiku k obratu v majetkových otázkách odsunutých Němců! Zarputili potomci někdejších majitelů nemovitostí se státním občanstvím německé říše mají nový důvod si činit naděje, že Česká republika je odškodní za jejich zkonfiskovaný majetek! Pane prezidente tímto jste se dostal pod tlak sudetských Němců, aby jste zrušil "Dekrety prezidenta ČSR", tzv. "Benešovi dekrety"!

Je na místě zopakovat trochu pravdy z historie. Musím začít s tím, že český stát, potažmo Československá republika sudetským Němcům nic nedluží. A sudetští Němci nemají žádnou možnost si vynutit si změnu poválečných rozhodnutí velmocí. Musíme si uvědomit, že potomci odsunutých Němců se ale o to pochopitelně neustále snaží, a nemůžeme čekat, že v dohlednu přestanou, pokud z toho žijí velice dobře placení funkcionáři Sudetenlandsmanschaftu. V tlaku kvůli majetku nikdy neustaly, a těžko čekat, že v dohlednu ustanou!

Bohužel tento plátek zapomněl svým čtenářům (jak typické) říci, že platí zásadní právní fakt platnou Pařížskou smlouvou, dopouští se záměrně matoucího vytržení případu z historického kontextu. A zde musíme říci, že všechny konfiskace v

bývalém Československu zdaleka nenahradily válečné škody, o nichž se v Pařížské smlouvě hovoří. Hlavní část měly pokrýt německé poválečné reparace, které de facto neproběhly. Důležité na tom je, že ČR jako nástupnický stát ČSR se přitom reparačních nároků nikdy nevzdala, což několikrát zdůraznil i průběh česko-německých jednání.

V zapomínané a hlavně zamlčované historii musíme připomenout datum 21. listopadu 1959, kdy skončila činnost Mezispojeneckého reparačního úřadu v Bruselu. K tomuto datu byly uhrazeny válečné škody ČSR jen z necelého půl procenta. Československá delegace proto tehdy učinila prohlášení, podle něho si čs. vláda vyhrazuje uplatnění práv na úplné odčinění všech válkou způsobených škod. Zde je na místě připomenout, že nás v té době hodily přes palubu dnešní spojenci v NATO a československá republika byla považována za nulu na mapě Evropy.

Tento dokument připomíná, že nacistické úřady za války z ČSR deportovaly do Německa na nucené práce pouhých 750 tisíc (750 000) čs. občanů. Celková minimální suma oloupení ČSR, jehož se dopustila v letech 1938-45 hitlerovská mašinérie, činila minimálně 200 miliard tehdejších korun. V dnešní době tato suma představuje několik desítek biliónů Kč. Pouhá maličkost pro dnešní vládu socanů a černoprdelníků, kteří slouží jako sluhové germánů.

Pan prezident zvolený KSČM jako menší zlo před vlastizrádci typu Adlera a různých Václavů chce stavět nové sídlo prezidenta a prezidentského úřadu. Co vzkazuje tento "nadstranický bos" statisícům Čechů, z nichž se většina narodila po 2. světové válce, máte důvod ke špatnému spánku pod vlastní střechou, kterou jste koupili od fondu národního majetku. Budete vracet majetek, který vám nepatří.

Berme vážně výroky prezidentova mluvčího,

jsou projevem mínění prezidenta samého. Není to chyba mluvčího, ale řířolezectví samotného germanofila, který chce vycházet s každým. Je to prostě svatováclavský komplex. Jak je možné, že je stále na předních místech popularity. Samozřejmě to má dobré v Berlíně a hlavně v Mnichově,

vě, ale nemůže to mít dobré třeba v "rákosnicových" Domažlicích. Pane prezidente nemáte se za co stydět, ale mějte na paměti, že československý národ vždy soudil vlastizrádce a kolaboranty.

Ivo Vlk

... a tak to vidím já

KONTAKTY RMS:

MUDr. Vaňata Vladimír
Budivojova 21
370 04 České Budějovice, tel.387 438 369

Vaňata Jindřich
Hvozdec 2
Lišov 373 72, tel. 387 994 023, mob. 725 031 065

VOLBY DO EVROPSKÉHO PARLAMENTU

REPUBLICÁNI MS

PŘIHLÁŠKA DO OKRSKOVÉ VOLEBNÍ KOMISE

Jméno:

Příjmení:

Datum nar.:

Adresa:

PSČ: Telefon:

Okrsek ve kterém chci pracovat:

PŘIHLAŠUJI SE ZA ČLENA OKRSKOVÉ VOLEBNÍ KOMISE.

Datum:

.....
podpisKontakt: REPUBLIKÁNI MS, Na ostrově 28,
Havlíčkův Brod 580 01, tel.: 603 527683

PŘIHLÁŠKA

REPUBLICÁNI
Miroslava Sládka

Příjmení..... Jméno.....

Adresa..... PSČ.....

Rodné číslo..... Ř P.....

Vzdělání..... Obor.....

Povolání.....

Zájmy.....

Dovednosti a zkušenosti.....

Činnosti, ve kterých můžete pomoci straně.....

Telefon do bytu..... Telefon do zaměstnání.....

Mobil..... E-mail.....

Jazykové znalosti..... Přístup k Internetu ano ne

Prosíme označte Vaše zvolené varianty křížkem

- Přihlašuji se za řádného člena strany
- Přihlašuji se za aktivního příznivce strany
- Jsem ochoten pracovat při volbách jako člen okrskové volební komise
- Mám zájem pracovat v některé z odborných komisí dle vlastního výběru
- Jsem ochoten dle svých možností pravidelně finančně přispívat na chod strany
- Pomohu straně získávat nové členy a příznivce
- Přihlašuji se k odběru týdeníku REPUBLIKA
- Pomohu při prodeji týdeníku REPUBLIKA za odměnu
- Chci pracovat jako dopisovatel týdeníku REPUBLIKA
- Jsem ochoten jinak pomáhat straně (blíže rozved'te v poznámkách)

Kontakt: Sekretariát RMS, Na ostrově 28, Havlíčkův Brod 580 01

... a tak to vidím já

V tomto oddílu jsou pro ilustraci shromážděny některé proslovy na mítincích pořádaných Republikány. Proslovy jsou vybrány z různých časových období.

Rád bych však upozornil na jednu záležitost, která je právě s pořádáním veřejných mítinců spojena. Jako ústavní zákon byla přijata Listina základních práv a svobod, kde se u článku 19 hovoří o právu na shromažďování. Shromáždění nesmí být podle tohoto zákona podmíněno povolením státní správy. Toto ustanovení je soustavně porušováno a naše setkání jsou pod různými záminkami zakazována. S blížícím se termínem voleb budou tyto snahy jistě stále častější. Proto by bylo dobré se důkladně s odpovídajícími právními normami seznámit.

Listina základních práv a svobod schválená jako ústavní zákon FS ČSFR ze dne 9. ledna 1991

Článek 19

1. Právo pokojně se shromažďovat je zaručeno
2. Toto právo lze omezit zákonem v případech shromáždění na veřejných místech, jde-li o opatření v demokratické společnosti nezbytná pro ochranu práv a svobod druhých, ochranu veřejného pořádku, zdraví, mravnosti, majetku nebo pro bezpečnost státu. **Shromáždění však nesmí být podmíněno povolením orgánu veřejné správy.**

115

Trochu humoru

Omlouvá se ministr zahraničí před poslanci: " Ve zprávě o státní návštěvě Velké Británie, číslo tisku 187/2000, se vinou bohaté rozlučkové recepce objevily drobné chyby. Proto žádám sněmovnu, aby vzala na vědomí, že hlavním městem Anglie není mohutný blondýn, ale slovatný Londýn, že manželka premiéra nebyla deflorována pinčem, ale dekorována princem, a že nám královna ukazovala starořecké dózy a nikoli starověké kozy. Děkuji."

Poučuje premiér nového ministra: " Když uděláš průser, začínáš své věty takto: To už nejsem schopen říci. Nebo například: Už si přesně nepamatuju. Dobré je taky : Nevím, byl jsem daleko od místa dění. No a když to nezabere, dej si časově neomezeného bobříka mlčení!"

Oznámení

Členské schůze, i pro naše příznivce, pořádá MO RMS Příbram každé první úterý v měsíci v salonku restaurace Na Březových horách od 16.00 hod.

Informace na tel. Jaroslav Dupák 721506708 nebo písemně: Republikáni MS, Brodská 100, p.schr. 206, 26101 Příbram VIII.

2.března 2004 v restauraci Mír od 17 hod. porada volebních komisařů okresu Bruntál.

Jaroslav Schuska -okresní předseda RMS

13.března 2004 se koná od 14 hod. v restauraci Babylon, Bohumínská 63, schůze MO Ostrava + Karviná. Účast členů povinná, příznivci jsou vítáni.

Porada předsedů okresních organizací strany.

Ing. Ivan Baier předseda RMS Ostrava

Mgr. Václav Komárek, předseda KV Moravskoslezský kraj

Místní organizace ve Vrbně pod Pradědem si Vás dovoluje pozvat dne 20.3.2004 na "14 ples Republikánů", který se koná ve velkém sále restaurace Mír ve Vrbně pod Pradědem. Ktanci, poslechu a dobré náladě hraje známá olomoucká hudební skupina L.I.F. Kvalitní občerstvení zajistí personál restaurace Mír. Bohatá tombola zajištěna. Účast na plesu přislíbil i předseda RMS PhDr. Miroslav Sládek. Cena slosovatelné vstupenky je 100,Kč. Předprodej vstupenek pro místní je v kavárně "U Dvořáků". Kdo bude mít zájem o nocleh, je nutno si ho objednat do 8.3.2004 a zaslat závaznou, nenávratnou zálohu 150Kč složenkou na adresu: Cyril Malec, Kopečná 412, 793 26 Vrbno pod Pradědem. Veškeré informace na telefonu 737 489 582 **Těšíme se na Vaši hojnou účast!**